



ZON-DAG BOEK



PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag 25 augustus 2024 - 09.30 uur



Welkom, groet en gebeden

Na het welkom van de ouderling zingen we lied 84: *"Hoe leaflik is jo hûs, o Hear"*.



Groet, bemoediging, drempelgebed



Na groet en bemoediging zingen we staande als drempelgebed lied 833: *"Neem mij aan zoals ik ben."*

Ook vanmorgen roepen wij de naam van God aan om

ontferming over de nood van zijn wereld. In het vertrouwen dat zijn barmhartigheid geen grenzen kent, maar duren zal. Daarom zingen wij na het kyrië als ons gloria, lied 305: *"Alle eer en alle glorie."*

Gebied van de zondag

Goede God, een en al oor voor ons, maak ook onze oren open voor U, open voor wat uit Uw

woord vandaag tot ons komt. Kom zo tot onze bevrijding. Zo, dat wij als nieuwe mensen opstaan.

Verhalen

De 1^e lezing is uit Jesaja 35: 1-7. Een tekst over bevrijding en terugkeer - over de dorre woestijn die zich zal verheugen en jubelen, en als een lelie welig zal bloeien. Lied 659: *"Kondig het jubelend aan"*.

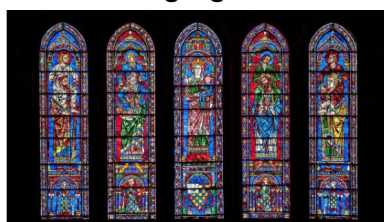


De Evangelielezing is uit 2 Marcus 7: 31-37, over de reis naar Tyrus, Sidon en Dekapolis. Tijdens die reis bracht men iemand bij Jezus die doof was en gebrekkig sprak.

Hierna zingen we lied 534: *"Hij die de blinden weer liet zien."*



Verkondiging



Op een van de glas-in-loodramen van de kathedraal in het Franse Chartres staat de evangelist

Marcus afgebeeld, zittend op de schouders van de profeet Jesaja. Hiermee wordt beeldend tot uitdrukking gebracht, dat wat in het Nieuwe Testament wordt verteld over Jezus, wordt gedragen door de profeten. Marcus voert ons naar de



woestijn – die staat voor onherbergzaamheid, een voor mensen onleefbare wereld. Waar geen verhaal meer wordt verteld, waar men niet meer weet van ware menselijkheid. Ga je daar de politiek in, dan gaat het enkel om macht – à la Trump. Waar mensen zo samenleven, ligt de woestijn op de loer. Marcus vertelt over een man die doof was en moeilijk sprak; dit heeft in de taal van het verhaal een extra laag. Net als blindheid, doofheid of lamheid van mensen wier ledematen en organen volledig functioneren, maar die de schreeuw van verdrukten om recht niet meer horen. Het *“Hoor Israël”* gaat aan de man voorbij. Daarom heeft hij ook niets meer te zeggen, is hij niet meer aanspreekbaar. Misschien herkenbaar: te volle agenda's, geen tijd voor iets wezenlijks. Dat ruist allemaal mee in die ene zin: *“En ze brachten bij hem een dove man die ook haast niet kon spreken”*. Jezus nam die man apart, een intiem moment waarin Hij de man aanraakt. Dan zegt Hij: *“Effata”*, Jezus heft zijn ogen omhoog, het klinkt als een gebed. Je zou kunnen zeggen: in dit verhaal over het letterlijk niet kunnen horen en spreken, vertelt Marcus



ons in wezen waar het in Jezus' daden om gaat: hoe heel dat leven van Jezus stuwt naar bevrijding. Van alles waar wij niks aan kunnen doen en alles waar we best wél wat aan zouden

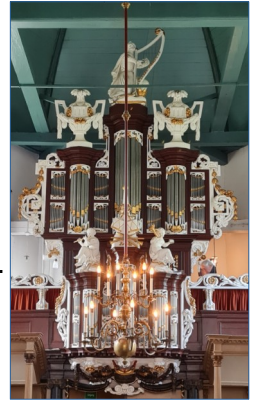
kunnen doen. Uitgesproken in de taal van de belofte, daar waar blinden zien, doven horen, lammen gaan wandelen. Daar waar de woestijn wordt als een oase. In dit verhaal raken Pasen en Pinksteren heel nadrukkelijk aan elkaar. Want er wordt geopend, er komt leven – Pasen. En waar tongen worden losgemaakt en sprakeloosheid wordt opgeheven, is het Pinksteren. Waar mensen niet langer doof en blind zijn voor elkaar. De tong van de man is niet losgemaakt voor borrelpraat en snelle oneliners, maar om recht te spreken. Het evangelie zegt, dat we elkaar kunnen

aanspreken. De oude profetenwoorden komen tot leven.

Hierna is er een moment van stilte en orgelspel.

Gebeden

We bidden onder andere om lef, geloof, vertrouwen om het met Jezus' woorden te wagen. Om op weg te gaan, Gods toekomst tegemoet. Naar een nieuwe wereld, deze wereld- anders. Wij zegenen Gods naam en doen er een beroep op. Na een stil gebed sluiten we af met het gezamenlijk Onze Vader.



Bloemen en collectes

De bloemen gaan als groet en bemoediging van onze gemeente naar Harry en Jannie Veenstra-ledema in Wytgaard.

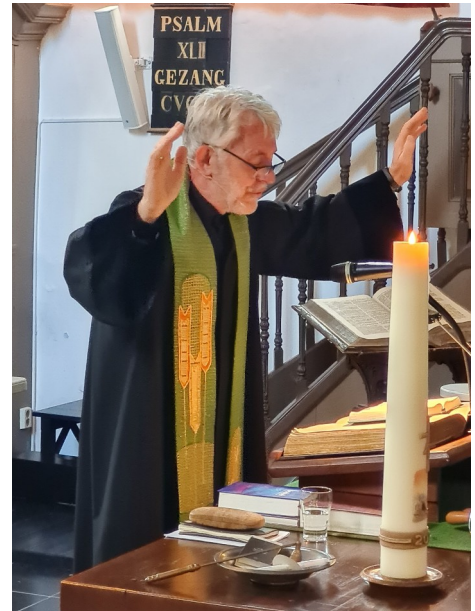


Collectes en slotlied

1. zending 2. onderhoud gebouwen.

Slotlied: *“Hja sille de ierde bewenje”*.





Zegen

Vergezeld van Gods zegen verlaten we de kerk.

Medewerkers

Voorganger: ds. Harrie Strubbe, Wommels
 Organiste: Klaske Deinum
 Ouderling: Elske Roorda-Posthuma
 Diaken: Jannie Lindeman,
 Bloemen: Janke Riemersma
 Koster: Folkert Jongbloed
 Beamer: Dick Wiebenga

Tekst: AD.

Foto: ROB